

[Hagen Hagensen]

svært, når man kunne gøre det enkelt? Det kan gøres enkelt, hvis man vil genindføre § 11 i udskrivningsloven om nedslag for lav indkomst af formuen. Det er sådan set også den eneste måde, det kan gøres på.

Men så længe regeringen og dens følgepartier opretholder en lovgivning, hvor skatten kan komme til at udgøre endda langt over 100 pct. af indkomsten, må jeg sige ligeud, at så tilsigter man ødelæggelse af værdier. Det gælder for de fredede bygninger, og det gælder især for skovene. Det gælder i øvrigt også for andet. Det er ikke blot de økonomiske værdier, man ødelægger, det er også kulturværdier og – for at tale i tidens sprog – miljøværdier, der på denne måde rammes.

Vi vil nu under udvalgsarbejdet gå ind på at drøfte forholdene og se, hvor langt vi kan nå, for at søge at afbøde de urimelige skattevirkninger som følge af den skærpede formueskat. Jeg har vist vejen dertil.

Glistrup (FP):

Blandt folketingsflertallets kvælertag imod det danske samfund forekom også den i enhver henseende tåbelige formueskatteskærpelse, der skete i december måned 1979. Den er jo direkte ansvarlig for en ikke uvæsentlig del af den skændige arbejdsløshed, som regeringen har prækket dette land på. Med formueskatteordningen, som blev gennemført i december 1979, nedlægges der arbejdspladser på stribe, og en bunke mennesker, der kunne tænke sig at oprette arbejdspladser, vil blandt deres motiver til i hvert tilfælde ikke at gøre det i Danmark have det, at man har denne fjollede formueskatte Lovgivning, som den blev udformet i december 1979 – simpelt hen ud fra kortsynethed, uvidenhed og dumhed. Det var det eneste grundlag for det, der skete i december 1979.

Det var selvfølgelig rarere, hvis man med et pennestrøg kunne annullere tåbeligheden, men det er altså sådan, at de, der stemte for den, absolut skal redde eget ansigt, og så skidt være med, at der kommer mange tusinde ekstra arbejdsløse.

Men så må vi da i hvert tilfælde tage de smuler, der kommer i form af så det ene og så det andet bagatelforslag om at lempe det, som man gjorde forkert i december 1979. Nærværende forslag er et af eksemplerne

herpå. Det falder inden for et af de områder, hvor formueskatteskærpelsen virkede tåbeligst, nemlig inden for erhvervsområdet og inden for det felt, hvor man netop ikke har de likvider, som kræves for at betale formueskat, fordi man har midlerne bundet i skovområder. Man kan nu engang ikke gå hen på skattekontoret og betale med grannåle. Når statsskattedirektoratet skal have sit skålpund kød, må man sende kontante penge.

Derfor må skovejere på grund af formueskatteskærpelsen til at drive rovdrift på skovene og fælde dem, før det er forstmæssigt og driftsmæssigt indiceret.

Derfor er det i bund og grund et godt forslag, ministeren her fremsætter om at bruge disse 10 mill. kr. på at lempe formueskatten for skovejere.

Teknisk er det gjort særdeles elendigt og ubehjælpomt. For det første den idé med, at man skal foretage en speciel beregning af friværdi for skovejendommen og så finde ud af, hvilke prioriteter det specielt er, man skal fradrage, om de nu er tinglyst på den ejendom eller på en anden ejendom. Man kan glimrende have lånt nogle penge til brug for skovdriften, for hvilke man har givet pant i noget andet. Der kan glimrende i skadesløsbreve og ejerpantebreve, som man mere eller mindre tilfældigt har udstedt i stedet for normale skyldnerpantebreve, ligge noget, der vedrører skovdriften. Der kan omvendt glimrende være lån, der er optaget i skovdriften, men som f. eks. har forbindelse med arvefald til at udløse søskende el. lign. – altså gæld, som i og for sig slet ikke har noget med skovdriften at gøre. Det er altså teknisk en fuldstændig idiotisk bestemmelse, der bare viser total ukyndighed hos dem, der har skrevet forslaget.

Det samme gælder, når man opererer med begrebet skov. Hvad er skove nu om dage i Danmark? Det er golfbaner, og det er skovløberhuse, der mere eller mindre tjener til millionærsommerhuse, og det er alverdens andre ting end selve den erhvervmæssige skovdrift. Det indgår i den samme ejendom, og så skal man til at lave disse samlede vurderinger.

Lad os lempe for skovenes vedkommende, men lad os lade være med at gøre det på den teknisk tåbelige måde, som man gør her. Man må meget gerne tage nogle flere skove med, som hr. Ivar Hansen var inde på.